

Ίστορικά - Έθνικά

Έπαρση και Ύποστολή τής Σημαίας μας

«Πώς νὰ σηκωθῶ, κύριε;...»*

Ὁ κασταναὸς Ἡρωας τῆς Β. Ἡλείρου

Ἡμουν στὸ Βασιλικὸ Ναυτικὸ τὸ 1952, ἀφηγεῖται ὁ κ. Δ. Ντούλιας, Πλωτάρχης (ΒΝ) ἐ.ἀ., καὶ βρισκόμενα στὴν Πλατεία Κλαυθμῶνος.

Οἱ νεώτεροι δὲν γνωρίζουν πάρα πολλὰ ἀπὸ τὰ παλιὰ καὶ ἀποροῦν, ὅποτε ἀκοῦν ὀρισμένα γεγονότα τοῦ τότε.

Ἐκείνη τὴν στιγμή, ἔπεφτε ὁ ἥλιος καὶ θὰ γνωρίζετε, ὅτι μὲ τὴν δύση του, γίνεται ἡ **ὑποστολή τῆς Σημαίας**.

Τότε τὸ Ἐπιτελεῖο Ναυτικῶν, ἦταν ἐκεῖ στὴν Πλατεία καὶ ἡ Σημαία κυμάτιζε στὸ κτίριο.

Κάθε πρωῒ, θὰ θυμούνται οἱ παλαιοί, γινόταν **ἐπαρση Σημαίας** καὶ σταματοῦσαν τὰ πάντα, ὅπως καὶ μὲ τὴν δύση τοῦ ἡλίου, ὅταν γινόταν ἡ **ὑποστολή**.

Ἦταν στιγμὲς ἀπίθανες ποὺ ζοῦσαν τότε οἱ ἄνθρωποι...

Ὅλοι στὴν θέση τους καὶ ἀκοῦμε τὸν σαλπικτὴ νὰ σημαίνει «Προσοχή». **Τὸ Ἄγημα Ἀποδόσεως Τιμῶν παρουσιάζει ὄπλα. Ὁ** ἐπικεφαλῆς Ἀξιωματικὸς χαιρετᾷ καὶ **ἡ πάντα** παιανίζει τὸ ἐμβατήριο τῆς Σημαίας.

Παρέμεινα, ἀπὸ συνήθεια, λίγο ἀκόμα.

Τότε, βλέπω τὸν νεαρὸ Ἀξιωματικὸ, νὰ κατευθύνεται θυμωμένος, πρὸς ἓναν γεροδεμένο πλανόδιο καστανά.

Βλέπετε, τότε ἡ Πλατεία ἦταν κενὴ καὶ στὶς γωνίες ἦταν πάντα στιλβωτὲς (λοῦστρι) καὶ κασταναῖδες, ποὺ μᾶς λείπουν τώρα.

Γεμάτος ὀργή ὁ νεαρὸς Ἀξιωματικὸς ἀπευθύνεται στὸν καστανά:

- Γιατί δὲν σηκώθηκες ὀρθιος γιὰ νὰ τιμήσεις τὴν Σημαία μας;

Δὲν ἔχεις φιλότιμο;...

Ὁ ἄνθρωπος ἔμεινε βουβός...

Ἐγὼ παρακολούθησα ἔντρομος καὶ φοβερὰ συγκλονισμένος αὐτὸ ποὺ ἐκτυλίσσεται μπροστὰ μου.

Μετά, βλέπω τὸν καστανὰ νὰ γίνεται κατακόκκινος καὶ ν' ἀρχίσει νὰ τρέμει.

Ἦθελε νὰ φωνάζει, ἀλλὰ βλέπω μὲ ἔκπληξη, ὅτι συγκρατεῖται καὶ σκύβοντας τὸ κεφάλι του, ἄρχισε νὰ κλαίει μὲ λυγμούς.

Ὁμως, συνέρχεται γρήγορα, σκουπίζει τὰ δάκρυά του καὶ μὲ πολλὴ δύναμη τῶν χεριῶν του στυλώνει τὸ σῶμα του δυνατά, σπρώχνει τὸν πάγκο μὲ τὰ κάστανα μπροστὰ καὶ φωνάζει μὲ ὄλη τὴν ψυχὴ του στὸν νεαρὸ Ἀξιωματικὸ δυνατά:

- Πῶς νὰ σηκωθῶ, κύριε;!... **Τ**ῆς τὰ ἔδωσα τῆς Πατρίδας καὶ τὰ δύο.

Καὶ σηκώνει τὰ μπατζάκια τοῦ παντελονιοῦ, ὅπου φάνηκαν δύο πόδια κομμένα πάνω ἀπὸ τὰ γόνατα...

Καὶ ξαναρχίζει νὰ κλαίει.

Ὁ κόσμος, ὅπως κι' ἐγώ, γύρω του κλαίει καὶ χειροκροτεῖ.

Ὁμως, περισσότερο ἀπ' ὄλους κλαίει ὁ νεαρὸς Ἀξιωματικός.

Ἐκείνη τὴν στιγμή, ἔγινε κάτι τὸ ἀλησμόνητο. **Φ**οβερὴ σκηνή!

Ὁ Ἀξιωματικός, σκύβει, ἀγκαλιάζει καὶ φιλᾷ τὸν καστανὰ καὶ στὴν συνέχεια στέκεται εὐθυτενῆς μπροστὰ στὸν ἼΗρωα καὶ φέρνει τὸ δεξί του χέρι στὴν ἄκρη τοῦ γείσου τοῦ πηληκίου του καὶ τὸν χαιρετᾷ στρατιωτικά...

Τοῦ ἀπονέμει «τὰς κεκανονισμένας τιμάς», ποὺ δὲν μπόρεσε ἐκεῖνος τυπικὰ νὰ ἀποδώσει στὴν Σημαία μας, γιατί τῆς χάρισε καὶ τὰ δύο πόδια στὰ βορειοηπειρωτικὰ βουνά μας, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ κυματίζει σήμερα ψηλὰ ἢ κυανόλευκη Σημαία σὲ λεύτερη Πατρίδα.

(*) Βλ. <http://www.dimokratianews.gr/content/102189/pos-na-sikothon-kyrie>. Τοῦ Χρήστου Μπλωσση. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.